

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

11. listopadu 2015*

„Směrnice 2010/30/EU — Uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku — Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 — Pravomoc Komise — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-544/13,

Dyson Ltd, se sídlem v Malmesbury (Spojené království), zastoupená F. Carlin, barrister, E. Batchelorem a M. Healy, solicitors,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené E. Whitem a K. Herrmann, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. L 192, s. 1),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. Prek, předseda, I. Labucka (zpravodajka) a V. Kreuschitz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. února 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Předmětem projednávané žaloby je návrh na zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. L 192, s. 1, dále jen „napadené nařízení“), který podala žalobkyně, společnost Dyson Ltd založená podle anglického práva, která ve světě zaměstnává 4 400 osob a ve více než šedesáti zemích navrhuje, vyrábí a uvádí na trh vysavače pro domácí použití, jejichž zásobníky na prach pracují se schránkami bez sáčků.

* Jednací jazyk: angličtina.

Právní rámec

- 2 Evropská komise přijala napadené nařízení za účelem doplnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, s. 1), pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů.

Směrnice 2010/30

- 3 Podle čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 2010/30 tato směrnice „stanoví rámec pro harmonizaci vnitrostátních opatření týkajících se zejména označování energetickými štítky a uvádění normalizovaných informací o výrobku jako prostředků, jak informovat konečné uživatele o spotřebě energie a případně jiných hlavních zdrojů během používání[,] a o doplňujících informacích týkajících se výrobků spojených se spotřebou energie, což dává konečným uživatelům možnost volby výrobků s vyšší účinností“, směrnice se přitom vztahuje „na výrobky spojené se spotřebou energie, které mají významný přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu energie nebo případně jiných hlavních zdrojů během používání“.
- 4 Podle čl. 5 písm. a) směrnice 2010/30 členské státy zajistí, aby „dodavatelé, kteří uvádějí na trh nebo do provozu výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci, dodávali energetický štítek a informační list v souladu s [...] směrnicí a aktem v přenesené pravomoci“.
- 5 Článek 10 směrnice 2010/30, nadepsaný „Akty v přenesené pravomoci“, stanoví:

„1. Komise stanoví podrobnosti týkající se energetického štítku a informačního listu akty v přenesené pravomoci v souladu s články 11, 12 a 13 ve vztahu ke každému druhu výrobku v souladu s tímto článkem.

Pokud výrobek splní kritéria uvedená v odstavci 2, vztahuje se na něj akt v přenesené pravomoci v souladu s odstavcem 4.

Ustanovení aktů v přenesené pravomoci týkající se informací o spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání uváděných na energetickém štítku a v informačním listu umožní konečným uživatelům, aby se při koupi výrobku na základě větší informovanosti lépe rozhodli, a orgánům dohledu nad trhem, aby si ověřily, zda se výrobky shodují s poskytnutými informacemi.

Pokud akt v přenesené pravomoci uvádí ustanovení týkající se energetické účinnosti výrobku a jeho spotřeby hlavních zdrojů, grafické provedení a obsah energetického štítku zdůrazní energetickou účinnost výrobku.

2. Kritéria podle odstavce 1 jsou následující:

- a) výrobky mají podle posledních dostupných údajů a vzhledem k množství uváděnému na trh Unie významný potenciál k úspoře energie a případně jiných hlavních zdrojů;
- b) u výrobků, které mají rovnocenné použití a jsou dostupné na trhu, existují velké rozdíly v příslušných úrovních funkčnosti;
- c) Komise zohlední příslušné právní předpisy Unie a samoregulaci, např. dobrovolné dohody, u nichž lze předpokládat, že dosáhnou cílů politiky rychleji nebo méně nákladným způsobem než závaznými požadavky.

3. Při vypracování návrhu aktu v přenesené pravomoci Komise:

- a) zohlední ty parametry životního prostředí uvedené v příloze I části 1 směrnice 2009/125/ES, které jsou určeny jako významné v příslušném prováděcím opatření přijatém podle směrnice 2009/125/ES a které jsou během používání významné pro konečného uživatele;
- b) posoudí dopad aktu na životní prostředí, konečné uživatele a výrobce, včetně malých a středních podniků, s ohledem na konkurenceschopnost, včetně na trzích mimo Unii, inovaci, přístup na trh a náklady a výnosy;
- c) provede náležité konzultace se zúčastněnými stranami;
- d) stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.

4. V aktech v přenesené pravomoci se uvedou zejména:

- a) přesná definice typu výrobku, který má být zahrnut;
- b) normy a metody měření, které se mají použít pro získání informací uvedených v čl. 1 odst. 1;
- c) podrobnosti technické dokumentace požadované podle článku 5;
- d) provedení a obsah energetického štítku, jak je uvedeno v článku 4, přičemž provedení musí být v co nejvyšší míře jednotné u všech skupin výrobků a musí být ve všech případech jasně viditelné a čitelné. Ve formátu energetického štítku zůstane jako základ zachována klasifikace využívající stupnici písmen A–G; stupně klasifikace odpovídají významné úspoře energie a nákladů z hlediska konečného uživatele.

Vyžaduje-li to technologický pokrok, lze klasifikaci doplnit dalšími třemi třídami. Těmto třídám bude odpovídat označení A+, A++ a A+++ v nejučinnější třídě; celkový počet tříd bude v zásadě omezen na sedm, pokud nebudou používány ještě další třídy.

Barevná stupnice se skládá z nejvýše sedmi různých barev od tmavě zelené po červenou. Barevné označení pouze té nejvyšší třídy je vždy tmavě zelené. Při existenci více než sedmi tříd lze opakovaně použít pouze červenou barvu.

Klasifikace se přezkoumá zejména tehdy, pokud významný poměr výrobků na vnitřním trhu dosáhne dvou nejvyšších tříd energetické účinnosti a pokud lze další diferenciací výrobků dosáhnout další úspory energie.

Podrobná kritéria pro možnou změnu klasifikace výrobků se případně určí podle jednotlivých případů v příslušném aktu v přenesené pravomoci;

- e) [...]
- f) obsah a podle potřeby též úprava a jiné podrobnosti týkající se informačního listu nebo dalších informací uvedených v článku 4 a čl. 5 písm. c). Informace uvedené na energetickém štítku musí být též v informačním listu;
- g) konkrétní obsah energetického štítku pro reklamu, dle potřeby včetně energetické třídy a jiných příslušných úrovní funkčnosti daného výrobku v čitelné a viditelné formě;

- h) případně doba trvání klasifikace/klasifikací energetického štítku v souladu s písmenem d);
- i) úroveň přesnosti informací na energetickém štítku a informačních listech;
- j) datum vyhodnocení a případné revize aktu v přenesené pravomoci s přihlédnutím k rychlosti technologického pokroku.“

6 Článek 11 směrnice 2010/30, nadepsaný „Výkon přenesení pravomoci“, stanoví následující:

„1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 19. června 2010. Komise předloží zprávu o přenesených pravomocích nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 12.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

[...]“

Napadené nařízení

7 K doplnění směrnice 2010/30, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů, přijala Komise dne 3. května 2013 napadené nařízení.

8 Podle čl. 1 odst. 1 napadeného nařízení toto nařízení „stanoví požadavky na uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a poskytování doplňujících informací o výrobku u vysavačů napájených z elektrické sítě včetně hybridních vysavačů“.

9 Článek 3 napadeného nařízení, nadepsaný „Povinnosti dodavatelů a časový plán“, stanoví:

„1. Dodavatelé zajistí, aby od 1. září 2014:

- a) každý vysavač byl dodán s tištěným štítkem majícím provedení a obsahující informace stanovené v příloze II;
- b) byl k dispozici informační list výrobku stanovený v příloze III;
- c) byla orgánům členských států a Komisi na vyžádání zpřístupněna technická dokumentace stanovená v příloze IV;
- d) každá reklama na konkrétní model vysavače v případě, že jsou uváděny informace související se spotřebou energie nebo cenou, obsahovala údaj o třídě energetické účinnosti výrobku;
- e) každý propagační materiál technického charakteru pro konkrétní model vysavače, který popisuje konkrétní technické parametry výrobku, obsahoval údaj o třídě energetické účinnosti daného modelu.

2. Požadavky na provedení energetického štítku uvedené v příloze II se použijí podle tohoto časového plánu:

- a) pro vysavače uvedené na trh od 1. září 2014 musí být energetické štítky v souladu s energetickým štítkem 1 přílohy II;

- b) pro vysavače uvedené na trh od 1. září 2017 musí být energetické štítky v souladu s energetickým štítkem 2 přílohy II.“
- 10 V článku 5 napadeného nařízení, nadepsaném „Metody měření“, je uvedeno, že „[i]nformace, které se poskytují podle článků 3 a 4, musí být získány pomocí spolehlivých, přesných a opakovatelných metod měření a výpočtů, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, jak je stanoveno v příloze VI“.
- 11 Článek 7 napadeného nařízení, nadepsaný „Revize“, stanoví:
- „Komise přezkoumá toto nařízení nejpozději pět let od jeho vstupu v platnost s ohledem na technický pokrok. Přezkoumání posoudí zejména přípustné odchylky při ověřování stanovené v příloze VII, zda by plnohodnotné vysavače napájené bateriemi měly být zahrnuty do působnosti tohoto nařízení a zda je proveditelné používat pro roční spotřebu energie, schopnost odstraňování prachu a emise prachu z vysavače metody měření, které vycházejí z částečně naplněné místo prázdné schránky vysavače na prach.“
- 12 V bodě 1 přílohy VI napadeného nařízení je uvedeno:
- „Pro účely shody a ověření shody s požadavky tohoto nařízení se provádějí měření a výpočty pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných postupů, které zohledňují všeobecně uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, včetně harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla za tímto účelem zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*. Musí vyhovovat technickým definicím, podmínkám, rovnicím a parametrům uvedeným v této příloze.“
- 13 Napadené nařízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 13. července 2013.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. října 2013 žalobkyně navrhla, aby Tribunál zrušil napadené nařízení.
- 15 Samostatným podáním, došlým kanceláři Tribunálu téhož dne, podala žalobkyně návrh na rozhodnutí ve zrychleném řízení podle čl. 76a odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991.
- 16 Komise předložila vyjádření k návrhu žalobkyně na rozhodnutí ve zrychleném řízení dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 31. října 2013.
- 17 Rozhodnutím ze dne 26. listopadu 2013 byl návrh žalobkyně na rozhodnutí ve zrychleném řízení zamítnut.
- 18 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál dne 21. listopadu 2014 o zahájení ústní části řízení.
- 19 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 4. února 2015.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- napadené nařízení zrušil;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

21 Komise navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 22 Žalobkyně vznáší na podporu žaloby tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Komise, druhý z nedostatku odůvodnění napadeného nařízení a třetí z porušení zásady rovného zacházení.
- 23 Tribunál konstatuje, že nejprve je třeba se zabývat prvním žalobním důvodem, dále třetím žalobním důvodem a nakonec druhým žalobním důvodem.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatku pravomoci Komise

- 24 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je protiprávní, jelikož Komise jednala nad rámec pravomoci, kterou jí svěřuje směrnice.
- 25 První žalobní důvod se skládá ze dvou částí.
- 26 V první části žalobkyně zejména tvrdí, že napadené nařízení bude uvádět spotřebitele v omyl ohledně energetické účinnosti vysavačů.
- 27 Ve druhé části žalobkyně Komisi vytýká, že v napadeném nařízení nestanovila povinnost informování o sáčcích a filtrech jakožto hlavních zdrojích spotřebovávaných během používání.

K přípustnosti prvního žalobního důvodu

- 28 Komise formálně nenamítá nepřipustnost prvního žalobního důvodu, avšak vznáší otázku jeho přípustnosti a upozorňuje, že i když se žalobkyně dovolává nedostatku pravomoci Komise z hlediska čl. 10 odst. 1 směrnice 2010/30, ve skutečnosti namítá neslučitelnost napadeného nařízení s tímto ustanovením. Žalobkyně totiž nenamítá, že v napadeném nařízení jsou uloženy povinnosti nebo stanoveny požadavky či podmínky, které by šly nad rámec toho, co je Komise oprávněna uložit nebo stanovit, ale omezuje se pouze na citaci výňatku z čl. 10 odst. 1 směrnice 2010/30 a na jeho základě tvrdí, že metoda měření energetické účinnosti měla být stanovena na základě testů prováděných s naplněnou schránkou vysavače na prach a měla upravit požadavky ohledně sáčků a filtrů jakožto hlavních zdrojů.
- 29 Žalobkyně tedy zpochybňuje způsob, jakým Komise posoudila skutkové okolnosti, a formu regulace, již Komise zvolila v rámci výkonu zmocnění, které jí uděluje směrnice; posouzení otázky, zda musí být první žalobní důvod na tomto základě prohlášen za nepřipustný kvůli nedodržení požadavku stanoveného v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991, však Komise ponechává na Tribunálu.
- 30 Vzhledem k tomu, že Komise Tribunálu navrhuje, aby posoudil přípustnost prvního žalobního důvodu, ačkoli nepřipustnost tohoto žalobního důvodu výslovně nenamítá, je třeba nejprve ověřit jeho přípustnost a poté případně posoudit i jeho opodstatněnost.

- 31 Komise v podstatě tvrdí, že jelikož první žalobní důvod nesměruje k tomu, aby byla posouzena pravomoc Komise, nýbrž k tomu, aby byla posouzena legalita napadeného nařízení z meritorního hlediska, nesplnil tento žalobní důvod požadavky stanovené v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991.
- 32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle tohoto ustanovení v novém znění, tj. podle čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu, žaloba „musí obsahovat [...] předmět sporu, [...] žalobní důvody a argumenty, jakož i stručný popis uvedených žalobních důvodů“.
- 33 V projednávaném případě je přitom nutno konstatovat, že žaloba požadavky uvedené v čl. 76 písm. d) jednacího řádu v novém znění splnila.
- 34 Nelze totiž s vážností zpochybnit, že žalobkyně v bodě 2 žaloby jednoznačně vymezila předmět sporu a v bodech 66 až 102 žaloby přinejmenším stručně popsala žalobní důvody uplatněné na její podporu, včetně prvního žalobního důvodu vycházejícího z nedostatku pravomoci Komise, který je vymezen v bodech 66 až 84 žaloby, a to nezávisle na účinnosti argumentů, které jsou vzneseny na podporu tohoto žalobního důvodu, jak je formulován v žalobě, jelikož případná neúčinnost argumentu nikterak neovlivňuje přípustnost žalobního důvodu, na jehož podporu byl uplatněn.
- 35 V rozsahu, v němž první žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Komise, je tedy z hlediska požadavků stanovených v čl. 76 písm. d) jednacího řádu v novém znění přípustný.

K prvnímu žalobnímu důvodu z meritorního hlediska

- 36 Hned na úvod je třeba uvést, že z písemných vyjádření žalobkyně před Tribunálem jasně vyplývá, že žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu nenamítá nedostatek pravomoci Komise k přijetí napadeného nařízení jako takový, nýbrž zpochybňuje výkon této pravomoci.
- 37 Tribunál má tudíž za to, že žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu namítá, že se Komise při přijetí napadeného nařízení dopustila zjevně nesprávného posouzení.

– Úvodní poznámky k rozsahu soudního přezkumu a k cílům směrnice 2010/30

- 38 Úvodem je třeba zaprvé připomenout, že soud Evropské unie přiznal unijním orgánům v rámci výkonu pravomocí, které jim jsou svěřeny, širokou posuzovací pravomoc, pokud jejich činnost předpokládá volby politické, ekonomické a sociální povahy a pokud mají tyto orgány provést komplexní posouzení a hodnocení. I když unijní orgány mají takovou pravomoc, jsou povinny založit svůj výběr na objektivních a vhodných kritériích ve vztahu k cíli sledovanému dotčenými právními předpisy se zohledněním veškerých skutkových okolností a technických a vědeckých údajů, které jsou dostupné v okamžiku přijetí dotčeného aktu (viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Arcelor Atlantique a Lorraine a další, C-127/07, Sb. rozh., EU:C:2008:728, body 57 a 58 a citovaná judikatura).
- 39 Podle ustálené judikatury platí, že pokud unijní orgány disponují širokou posuzovací pravomocí, zejména ohledně posouzení velmi složitých vědeckých a technických skutečností pro určení povahy a rozsahu přijímaných opatření, musí se přezkum prováděný unijním soudem omezit na posouzení toho, zda výkon takové pravomoci není stížen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda tyto orgány zjevně nepřekročily meze své posuzovací pravomoci (rozsudek ze dne 21. července 2011, Etimine, C-15/10, Sb. rozh., EU:C:2011:504, bod 60).
- 40 Zadruhé, pokud jde o cíle směrnice 2010/30, je nejprve třeba zdůraznit, že z bodů 4 a 5 odůvodnění této směrnice vyplývá, že jejím cílem je „zvýšení účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie díky informované volbě spotřebitele“, „získání přesných, věcných a srovnatelných informací o specifické spotřebě energie výrobků spojených se spotřebou energie[, které] by mělo ovlivnit

konečného uživatele v tom smyslu, že při výběru dá přednost výrobkům s nižší spotřebou energie nebo které nepřímo vedou k nižší spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání“, což „bude nutit výrobce k opatřením ke snížení spotřeby energie a jiných hlavních zdrojů u výrobků, které vyrábějí“ a „rovněž [...] nepřímo podpor[í] účinné využívání těchto výrobků s cílem přispět k cíli EU zvýšit energetickou účinnost o 20 %“.

- 41 Z bodu 13 odůvodnění směrnice 2010/30 dále vyplývá, že „výrobky spojené se spotřebou energie mají během používání přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu širokého okruhu různých druhů energie, přičemž elektrická energie a plynné palivo jsou nejvýznamnější“, takže směrnice 2010/30 „by se [...] měla vztahovat na výrobky spojené se spotřebou energie, které mají během používání přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu jakéhokoli druhu energie“.
- 42 A nakonec v bodě 14 odůvodnění směrnice 2010/30 je uvedeno, že „na výrobky spojen[é] se spotřebou energie, které mají během používání významný přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu energie nebo případně hlavních zdrojů a které poskytují dostatečný prostor pro zvýšení účinnosti[,] by se měl vztahovat akt v přenesené pravomoci, pokud poskytování informací prostřednictvím energetických štítků může přimět konečné uživatele ke koupi účinnějších výrobků“.
- 43 Právě ve světle těchto úvah je třeba posoudit opodstatněnost prvního žalobního důvodu, vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení.

– K první části prvního žalobního důvodu

- 44 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že aplikace napadeného nařízení, které stanovuje provádění testů s prázdnou schránkou vysavače na prach, bude mít za následek zaprvé podání nepřesných informací, zadruhé to, že poskytované informace nebudou zahrnovat údaje o výkonu výrobků z hlediska energie „během používání“, zatřetí to, že výrobci nebudou motivováni k investicím za účelem zvýšení energetické účinnosti vysavačů, a začtvrté uvádění energetických štítků, které neumožní dosáhnout cíle spočívajícího ve snížení spotřeby energie, ale možná naopak povede ke zvýšení spotřeby energie.
- 45 Zaprvé žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, že bude spotřebitele uvádět v omyl ohledně energetické spotřeby vysavačů, jelikož účinnost čištění se bude měřit pouze testy prováděnými s prázdnou schránkou vysavače na prach.
- 46 Je pravda, že nelze vyloučit, že sací účinnost vysavače s naplněnou schránkou na prach, a tudíž i energetická účinnost, která s ní souvisí, jsou v důsledku nahromadění prachu nižší.
- 47 Komisi však nelze vytýkat, že nevyžadovala provádění testů s naplněnou schránkou na prach, pokud mohla na základě své široké posuzovací pravomoci usoudit, že takové testy ještě nejsou spolehlivé, přesné a opakovatelné.
- 48 Bez ohledu na existenci široké posuzovací pravomoci Komise při vypracovávání testů, je třeba kromě toho uvést, že pokud jde o opakovatelnost testů prováděných s naplněnou schránkou na prach, Komise podotýká, že nebyly provedeny mezilaboratorní „kruhové“ testy, které by mohly tuto opakovatelnost prokázat.
- 49 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když žalobkyně uvádí k prokázání spolehlivosti a přesnosti testu prováděného s naplněnou schránkou vysavače na prach řadu argumentů, nemění to nic na tom, že ohledně opakovatelnosti uvedeného testu přetrvávají pochybnosti.

- 50 Jak totiž správně poznamenává Komise, k prokázání opakovatelnosti testů je v praxi nezbytné, aby byly uskutečněny tzv. „kruhové“ mezilaboratorní testy, jejichž účelem je zajistit přesnost výsledků získaných na základě opakovaných testů prováděných s jedním vzorkem v různých laboratořích.
- 51 Je však nutno konstatovat, že se žalobkyně zmiňuje pouze o jednom laboratorním testu, který podle jejího názoru může doložit jeho opakovatelnost, takže opakovatelnost testu prováděného s naplněnou schránkou vysavače na prach není dostatečně prokázána k tomu, aby bylo možné konstatovat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 52 Nadto je třeba uvést, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně a jak vyplývá z posouzení dopadů, které Komise provedla před přijetím napadeného nařízení, v případě testů prováděných s prázdnou schránkou na prach byly mezilaboratorní „kruhové“ testy provedeny, takže jejich opakovatelnost je doložena.
- 53 V rámci omezeného přezkumu tedy nelze usoudit, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud upřednostnila test prováděný s prázdnou schránkou vysavače na prach před testem prováděným se schránkou naplněnou.
- 54 Výtka žalobkyně, jež svojí podstatou vychází ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s povinností provádět testy s prázdnou schránkou vysavače na prach, tudíž musí být zamítnuta.
- 55 Zadruhé žalobkyně Komisi vytýká, že nevyžadovala informování o výkonu vysavačů z hlediska energie během používání, jelikož testy prováděné s prázdnou schránkou vysavače na prach nejsou schopny podat informace o výkonu těchto výrobků z hlediska energie za skutečných podmínek používání.
- 56 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s body 2, 5, 13, 14 a 19 odůvodnění směrnice 2010/30 upravuje čl. 1 odst. 1 této směrnice informování konečných uživatelů o spotřebě energie, a případně jiných hlavních zdrojů „během používání“ a že v odstavci 2 tohoto článku je stanoveno, že se směrnice 2010/30 vztahuje na výrobky spojené se spotřebou energie, které mají významný přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu energie nebo případně jiných hlavních zdrojů „během používání“ [viz rovněž čl. 2 písm. a), c), e) a f), čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 4 písm. a) směrnice 2010/30].
- 57 Stejně tak čl. 10 odst. 1 třetí pododstavec směrnice 2010/30 odkazuje na ustanovení aktů v přenesené pravomoci týkající se informací o spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů „během používání“ uváděných na energetickém štítku a v informačním listu.
- 58 Třebaže jsou měření pro účely testování výkonu vysavačů z hlediska energie uskutečňována prostřednictvím testů prováděných s prázdnou schránkou vysavače na prach, není samozřejmě vyloučeno, že vysavač byl již použit před provedením testu.
- 59 Nicméně argumentace žalobkyně vychází v tomto ohledu z přílišně extenzivního výkladu výrazu „během používání“, jelikož si lze jen stěží představit testování účinnosti čištění vysavače, aniž je vysavač – byť poprvé – použit.
- 60 Výtka žalobkyně, jež vychází ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s neinformováním o výkonu vysavače „během používání“, musí být zamítnuta.
- 61 Zatřetí se žalobkyně domnívá, že napadené nařízení je protiprávní, jelikož nepodněcuje výrobce vysavačů k nejlepší volbě koncepce ve smyslu zvýšení energetické účinnosti.
- 62 V tomto ohledu je třeba připomenout, že článek 7 napadeného nařízení stanoví, že Komise přezkoumá toto nařízení nejpozději pět let od jeho vstupu v platnost s ohledem na technický pokrok a že toto přezkoumání zejména posoudí, zda je proveditelné používat metody měření, které vycházejí z částečně naplněné místo prázdné schránky vysavače na prach.

- 63 K zamítnutí této výtky tedy postačuje konstatovat, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně budou muset výrobci vysavačů „se sáčkem“ s ohledem na článek 7 napadeného nařízení zohlednit potenciální budoucí vývoj.
- 64 Nelze proto tvrdit, že napadené nařízení nebude podněcovat výrobce vysavačů k nejlepší volbě koncepce ve smyslu zvýšení energetické účinnosti.
- 65 Výtka žalobkyně, která vychází ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s tím, že výrobci nejsou podněcováni ke zvýšení energetické účinnosti, tudíž musí být rovněž zamítnuta.
- 66 A konečně začtvrté žalobkyně Komisi vytýká, že v napadeném nařízení uložila informační povinnosti, které neumožní dosáhnout cíle spočívajícího ve snížení spotřeby energie, ale možná naopak povedou ke zvýšení spotřeby energie.
- 67 K zamítnutí této výtky postačuje poznamenat, že vychází z mimořádně spekulativních údajů, které nemohou vést k závěru, že napadené nařízení je stíženo zjevně nesprávným posouzením.
- 68 Výtka žalobkyně, jež vychází ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s informačními povinnostmi, které neumožní dosáhnout cíle spočívajícího ve snížení spotřeby energie, tedy musí být rovněž zamítnuta.
- 69 První část prvního žalobního důvodu je tedy třeba v rozsahu, v němž vychází ze zjevně nesprávného posouzení, zamítnout.
- 70 První žalobní důvod je tudíž třeba v první části zamítnout.
- Ke druhé části prvního žalobního důvodu
- 71 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu žalobkyně Komisi vytýká, že neuložila povinnosti informovat o používání spotřebního materiálu, přestože k tomu byla povinna podle čl. 10 odst. 1 směrnice 2010/30.
- 72 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když neuložila povinnost informovat o používání spotřebního materiálu, tj. sáčku a filtrů, ačkoli má povinnost rámcově stanovit informace o hlavních zdrojích spotřebovávaných během používání, které se poskytují spotřebitelům, a sáčky a filtry jsou hlavními zdroji spotřebovávanými během používání.
- 73 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z čl. 1 odst. 2 směrnice 2010/30 vyplývá, že se tato směrnice vztahuje „na výrobky spojené se spotřebou energie, které mají významný přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu energie nebo případně jiných hlavních zdrojů během používání“.
- 74 To nic nemění na tom, že podle čl. 2 písm. c) směrnice 2010/30 jsou „jiné hlavní zdroje“ ve smyslu této směrnice definovány jako „voda, chemikálie nebo jakékoli jiné látky spotřebovávané výrobkem při běžném používání“.
- 75 Nelze přitom vážně tvrdit, že by spotřební materiály, o které se jedná v tomto případě, tj. sáčky a filtry, měly být považovány za vodu, chemikálie nebo látku ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2010/30.
- 76 Výtka žalobkyně, jež v podstatě vychází ze zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s neinformováním o spotřebních materiálech, tedy musí být zamítnuta.

77 Druhou část prvního žalobního důvodu, a tudíž i první žalobní důvod v plném rozsahu je tedy třeba zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení

- 78 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení.
- 79 Komise podle názoru žalobkyně porušila zásadu rovného zacházení tím, že zvýhodnila vysavače „se sáčkem“ oproti vysavačům „bez sáčku“ či vysavačům využívajícím „cyklonovou“ technologii, jelikož ztrátu schopnosti sání v důsledku zanešení – což je charakteristický rys vysavačů „se sáčkem“ – nelze během testů prováděných „bez prachu“ odhalit. Na základě těchto testů navíc podle žalobkyně nelze zjistit inovace, které provedli výrobci vysavačů „bez sáčku“ a vysavačů využívajících „cyklonovou“ technologii – některé z těchto vysavačů jsou přitom schopné zabránit zanášení a zajistit během používání konstantní sání.
- 80 Komise stanovila v napadeném nařízení k měření účinnosti čištění vysavačů jeden test s „prázdnou schránkou vysavače na prach“ jak pro vysavače využívající „cyklonovou“ technologii, tak pro vysavače „se sáčkem“, takže podle žalobkyně pominula skutečnost, že vysavače „se sáčkem“ nelze na rozdíl od vysavačů využívajících „cyklonovou“ technologii testovat s „prázdným sáčkem“, jelikož tyto vysavače jsou určeny k tomu, aby se během používání postupně plnily prachem.
- 81 Zatímco vysavače využívající „cyklonovou“ technologii jsou speciálně navrženy tak, aby zmírňovaly snižování výkonu z hlediska energie kvůli nahromadění prachů, výkon vysavačů „se sáčkem“ z hlediska energie se snižuje proto, že se póry sáčku ucpávají nahromaděným prachem, což je rozdíl, který se v rámci testu s „prázdnou schránkou vysavače na prach“ stanoveného v napadeném nařízení, nemůže projevit.
- 82 Z toho podle názoru žalobkyně vyplývá, že napadené nařízení zvýhodňuje vysavače „se sáčkem“ oproti vysavačům využívajícím „cyklonovou“ technologii.
- 83 Komise tvrdí, že napadené nařízení nestanovuje testování vysavačů s prázdnou schránkou na prach; vyžaduje pouze používání spolehlivých, přesných a opakovatelných metod měření a výpočtů, které zohledňují všeobecně uznávané nejmodernější metody výpočtů a měření, takové metody ovšem v případě schránek vysavačů naplněných prachem ještě neexistují.
- 84 Komise se domnívá, že za účelem přijetí nařízení o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů nemusela čekat, až se tyto metody objeví, protože jinak by bylo pravděpodobné, že by nikdy nebyla schopna přijmout v této oblasti právní předpisy, jelikož by se vždy vyskytli výrobci, kteří by tvrdili, že stávající zkušební metody odpovídajícím způsobem nezohledňují jejich technologické inovace, a tudíž jsou používáním těchto zkušebních metod znevýhodňováni.
- 85 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu v podstatě tvrdí, že napadené nařízení porušuje zásadu rovného zacházení tím, že je na jeho základě zacházeno stejně s odlišnými situacemi, pokud jde o metodu měření účinnosti čištění vysavačů.
- 86 Předpokladem posouzení opodstatněnosti třetího žalobního důvodu je tak zodpovězení otázky, zda použití stejné metody – bez ohledu na její postupy – k měření účinnosti čištění vysavačů „se sáčkem“ a „bez sáčku“ a vysavačů využívajících „cyklonovou“ technologii, stanovené napadeným nařízením, porušuje zásadu rovného zacházení.
- 87 Nejprve je třeba uvést, že napadené nařízení je aktem v přenesené pravomoci na základě směrnice 2010/30, která v článku 1 stanoví rámec pro harmonizaci vnitrostátních opatření týkajících se zejména označování energetickými štítky a uvádění normalizovaných informací o výrobku jako prostředků, jak

informovat konečné uživatele o spotřebě energie, a případně jiných hlavních zdrojů během používání, a o doplňujících informacích týkajících se výrobků spojených se spotřebou energie, což dává konečným uživatelům možnost volby výrobků s vyšší účinností.

- 88 V článku 10 odst. 1 směrnice 2010/30 je za tímto účelem stanoveno, že Komise stanoví podrobnosti týkající se energetického štítku akty v přenesené pravomoci. Podle třetího pododstavce téhož odstavce platí, že ustanovení aktů v přenesené pravomoci týkající se informací o spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání uváděných na energetickém štítku umožní konečným uživatelům, aby se při koupi výrobku na základě větší informovanosti lépe rozhodli.
- 89 Směrnice 2010/30 stanoví v článku 10 odst. 4 písm. b) rovněž to, že v aktech v přenesené pravomoci se uvedou normy a metody měření, které se mají použít pro získání informací uvedených v čl. 1 odst. 1 této směrnice.
- 90 Napadené nařízení jakožto akt v přenesené pravomoci v této souvislosti v článku 5 stanoví, že informace, které se poskytují, musí být získány pomocí spolehlivých, přesných a opakovatelných metod měření a výpočtů, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, jak je stanoveno v příloze VI tohoto nařízení.
- 91 V projednávaném případě je přitom nesporné, že uvedené metody jsou jednotné a neliší se podle druhu vysavače – zejména podle toho, zda se jedná o vysavač „se sáčkem“, nebo vysavač „bez sáčku“.
- 92 Je tudíž třeba ověřit, zda Komise v napadeném nařízení porušila zásadu rovného zacházení, pokud k vyhodnocení účinnosti čištění vysavačů „bez sáčku“, které vyrábí žalobkyně, a vysavačů „se sáčkem“ stanovila jeden test.
- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise je povinna dodržovat obecné právní zásady, mezi něž patří i zásada rovného zacházení, tak jak je vykládána unijními soudy, a že podle zásady rovného zacházení Komise nemůže zacházet se srovnatelnými situacemi odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudky ze dne 29. března 2012, Komise v. Estonsko, C-505/09 P, Sb. rozh., EU:C:2012:179, bod 64; ze dne 19. listopadu 2009, Denka International v. Komise, T-334/07, Sb. rozh., EU:T:2009:453, bod 169, a ze dne 7. března 2013, Polsko v. Komise, T-370/11, Sb. rozh., EU:T:2013:113, bod 30).
- 94 Stejně požadavky musí Komise dodržovat v rámci aktu v přenesené pravomoci, jež přijímá na základě pravomoci, kterou jí – jako v projednávaném případě – svěřila směrnice.
- 95 V rámci posuzované věci je třeba zaprvé konstatovat, že Komise nezpochybňuje používání stejné metody měření k testování výkonu z hlediska energie u vysavačů „se sáčkem“ a vysavačů „bez sáčku“.
- 96 Zadruhé je nutno konstatovat rovněž to, že Komise nezpochybňuje ani technologické rozdíly mezi vysavači „se sáčkem“ a vysavači „bez sáčku“.
- 97 Komise totiž nezpochybňuje, že vysavače „bez sáčku“ využívají „cyklonovou“ technologii, tj. technologii mechanického oddělování částicek suspendovaných v tekutině, která umožňuje oddělit prach ze vzduchu odstředivou silou (pohyb tělesa směrem od středu otáčení), přičemž prach se pak usazuje v pevné nádobě, takže již není nutný centrální filtr ani sáček, jelikož vzduch rotuje tak rychle, že prach je z proudu vzduchu soustavně odstředován.
- 98 Komise nezpochybňuje ani to, že se u vysavačů „se sáčkem“ prach usazuje v sáčku, takže při naplňování sáčku se ucpávají jeho póry, a sací výkon vysavače se tudíž může snížit kvůli horší cirkulaci vzduchu.
- 99 Stejně tak Komise výslovně připouští, že „naplňování schránky prachem může ovlivnit účinnost“.

- 100 Komise také připouští, že mezi vysavači „bez sáčku“ a vysavači „se sáčkem“ existují objektivní rozdíly.
- 101 Zatřetí uvedené nemění nic na tom, že Komise zpochybňuje metodiku, z níž vychází různé výsledky předložené žalobkyní, které mají potvrdit ztrátu schopnosti sání u vysavačů „se sáčkem“, jelikož tato metodika není spolehlivá, přesná ani opakovatelná.
- 102 Test stanovený v napadeném nařízení je podle Komise jediným testem, v jehož rámci se může projevit účinnost čištění vysavačů, a testy, jejichž použití prosazuje žalobkyně, nejsou s ohledem na technické a vědecké údaje dostupné v okamžiku přijetí napadeného nařízení spolehlivé, přesné ani opakovatelné, takže stejné zacházení s vysavači „bez sáčku“ a vysavači „se sáčkem“ je odůvodněné.
- 103 Podle judikatury je přitom stejné zacházení s odlišnými situacemi odůvodněno, pokud je založeno na objektivním a vhodném kritériu (v tomto smyslu viz rozsudek Arcelor Atlantique et Lorraine a další, bod 38 výše, EU:C:2008:728, bod 47).
- 104 Je tedy třeba ověřit, zda je odůvodnění, které podala Komise, objektivní a vhodné z hlediska cílů, jež sleduje směrnice 2010/30.
- 105 V projednávaném případě žalobkyně trvá na tom, že testy prováděné s naplněnou schránkou vysavače na prach lze použít k ověření účinnosti čištění vysavačů a v tomto směru tvrdí, že norma Evropského výboru pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec) již upravuje komplexní a osvědčenou metodu testování účinnosti čištění s naplněnou schránkou vysavače na prach a že některý z druhů testů prováděných s naplněnou schránkou na prach používají i všechna vnitrostátní sdružení spotřebitelů a subjekty provádějící hodnocení.
- 106 Komise, aniž se v rámci druhého žalobního důvodu vyjadřuje k testům prováděným s naplněnou schránkou vysavače na prach, takové testy zpochybňuje a poukazuje na článek 7 napadeného nařízení, podle něhož se při přezkoumávání tohoto nařízení v budoucnu zohlední případná možnost zavést spolehlivé, přesné a opakovatelné metody měření a výpočtů vycházející ze schránky vysavače naplněné prachem namísto schránky prázdné.
- 107 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní soud přiznal unijním orgánům v rámci výkonu pravomocí, které jim jsou svěřeny, širokou posuzovací pravomoc, předpokládá-li jejich činnost volby politické, ekonomické a sociální povahy a mají-li tyto orgány provést komplexní posouzení a hodnocení, ale unijní orgány, i když takovou pravomoc mají, jsou povinny založit svůj výběr na objektivních a vhodných kritériích ve vztahu k cíli sledovanému dotčenými právními předpisy se zohledněním veškerých skutkových okolností a technických a vědeckých údajů, které jsou dostupné v okamžiku přijetí dotčeného aktu (viz rozsudek Arcelor Atlantique et Lorraine a další, bod 38 výše, EU:C:2008:728, body 57 a 58 a citovaná judikatura).
- 108 V projednávaném případě přitom Komise měla při výkonu své posuzovací pravomoci za účelem přijetí napadeného nařízení povinnost založit svůj výběr metod měření energetické účinnosti na objektivních kritériích v souladu s cíli, které sleduje směrnice 2010/30, tj. cíli spočívajícími v tom, že spotřebitelům mají být poskytovány spolehlivé a normalizované informace, aby si mohli zvolit výrobky s vyšší účinností.
- 109 V tomto ohledu je třeba podotknout, že jak bylo uvedeno v bodech 70 až 75 tohoto rozsudku, v případě testů prováděných s částečně naplněnou schránkou vysavače na prach nebyly uskutečněny mezilaboratorní „kruhové“ testy, takže jejich opakovatelnost mohla být zpochybněna.
- 110 Okolnost, že testy, jejichž použití žalobkyně prosazuje, nesplňují současně kritéria spolehlivosti, přesnosti a opakovatelnosti, představuje objektivní důvod stejného zacházení s vysavači, které využívají různé technologie, tj. vysavačů „se sáčkem“ a vysavačů „bez sáčku“.

111 Třetí žalobní důvod je proto třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatku odůvodnění

- 112 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, kterou má podle článku 296 SFEU.
- 113 Žalobkyně je toho názoru, že napadené nařízení dostatečně, ba dokonce vůbec nevysvětluje, proč stav „technického pokroku“ neumožňuje testovat energetickou účinnost a účinnost čištění vysavače, když je schránka vysavače naplněná prachem, a proč Komise v článku 7 napadeného nařízení odložila přezkum této techniky testu až na období za pět let.
- 114 Žalobkyně se domnívá, že napadené nařízení, odůvodnění návrhu ani přípravné práce v tomto ohledu neposkytují dostatečné vysvětlení.
- 115 Způsob, jakým Komise posoudila testy prováděné s naplněnou schránkou vysavače na prach, je navíc podle žalobkyně z hlediska všeobecného kontextu a procesu vzniku napadeného nařízení těžko srozumitelný – žalobkyně opět tvrdí, že v rámci celé Unie je ustálenou praxí testovat účinnost čištění vysavačů s naplněnou schránkou na prach, jelikož o této praxi se má za to, že reflektuje účinnost přístroje za skutečných podmínek používání, jak vyplývá z normy Cenelec a všech testů prováděných sdružením spotřebitelů a subjekty provádějícími hodnocení a jak tvrdily dotčené strany včetně žalobkyně během konzultací, které předcházely přijetí napadeného nařízení.
- 116 Komise tvrdí, že druhý žalobní důvod potvrzuje, že žalobkyně napadenému nařízení neporozuměla, jelikož toto nařízení nezakazuje zkoušky se schránkou „naplněnou prachem“, nýbrž vyžaduje pouze to, aby byly používány „spolehlivé, přesné a opakovatelné metody měření a výpočtů, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů“; u zkoušek se schránkou „naplněnou prachem“ však žádná „spolehlivá, přesná a opakovatelná metoda měření a výpočtů“ neexistuje, takže Komise nebyla povinna zdůvodnit, proč nestanovila povinnost provádět zkoušky s takovou schránkou.
- 117 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum (viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, Itálie v. Komise, C-138/03, C-324/03 a C-431/03, Sb. rozh., EU:C:2005:714, bod 54 a citovaná judikatura).
- 118 Tento požadavek musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek Itálie v. Komise, bod 117 výše, EU:C:2005:714, bod 55 a citovaná judikatura).
- 119 Ve světle těchto úvah je třeba určit, zda je odůvodnění napadeného nařízení dostatečné, pokud jde o volbu metod měření, které jsou jím přijaty.

- 120 Je třeba uvést, že podstata odůvodnění napadeného nařízení je v tomto směru uvedena v článku 7 napadeného nařízení, nadepsaném „Revize“, který stanoví:
- „Komise přezkoumá toto nařízení nejpozději pět let od jeho vstupu v platnost s ohledem na technický pokrok. Přezkoumání posoudí zejména [...], zda je proveditelné používat pro roční spotřebu energie, schopnost odstraňování prachu a emise prachu z vysavače metody měření, které vycházejí z částečně naplněné místo prázdné schránky vysavače na prach.“
- 121 Z uvedeného vyplývá, že článek 7 napadeného nařízení výslovně a podrobně neuvádí konkrétní důvody, které vedly Komisi k volbě přijatých metod měření.
- 122 To však nic nemění na tom, že pokud se jedná o akt v podobě nařízení, jak je tomu i v projednávaném případě, odůvodnění se může omezit na uvedení celkové situace, jež vedla k jeho přijetí, a obecných cílů, o jejichž dosažení usiluje (rozsudky ze dne 3. července 1985, *Abrias a další v. Komise*, 3/83, Recueil, EU:C:1985:284, bod 30, a ze dne 10. března 2005, *Španělsko v. Rada*, C-342/03, Sb. rozh., EU:C:2005:151, bod 55).
- 123 Kromě toho pokud z aktu s obecnou působností, o který jde i v projednávaném případě, vyplývá základní cíl, který orgán sledoval, bylo by přehnané vyžadovat zvláštní odůvodnění pro jednotlivé volby technické povahy (viz rozsudek ze dne 7. září 2006, *Španělsko v. Rada*, C-310/04, Sb. rozh., EU:C:2006:521, bod 59 a citovaná judikatura).
- 124 Cíl, který sleduje Komise v napadeném nařízení, přitom vyplývá z bodu 4 odůvodnění tohoto nařízení, ve kterém je uvedeno, že „[i]nformace uvedené na energetickém štítku by měly být získány pomocí spolehlivých, přesných a opakovatelných postupů měření, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření včetně, pokud jsou k dispozici, harmonizovaných norem přijatých evropskými normalizačními organizacemi uvedenými v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci“.
- 125 Článek 5 napadeného nařízení, nadepsaný „Metody měření“, v tomto smyslu stanoví, že „[i]nformace, které se poskytují [...], musí být získány pomocí spolehlivých, přesných a opakovatelných metod měření a výpočtů, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, jak je stanoveno v příloze VI“.
- 126 Bod 1 přílohy VI napadeného nařízení obsah tohoto článku přebírá a upřesňuje, že „[p]ro účely shody a ověření shody s požadavky tohoto nařízení se provádějí měření a výpočty pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných postupů, které zohledňují všeobecně uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, včetně harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla za tímto účelem zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*“, a že „[m]usí vyhovovat technickým definicím, podmínkám, rovnicím a parametrům uvedeným v této příloze“.
- 127 Pokud jde tedy o volbu metod měření, které jsou v napadeném nařízení přijaty, Komise toto nařízení dostatečně odůvodnila.
- 128 Z článku 7 ve spojení s článkem 5, bodem 4 odůvodnění a bodem 1 přílohy VI napadeného nařízení by bylo možné dovodit, že Komise přijala metody měření založené na testech prováděných s prázdnou schránkou vysavače na prach, a nikoliv na testech prováděných s naplněnou schránkou proto, že s ohledem na stav technologických poznatků podle Komise neexistují spolehlivé, přesné a opakovatelné metody měření, které by zohledňovaly uznávané nejmodernější metody měření, jež by se mohly používat k měření založenému na testech prováděných s naplněnou schránkou na prach, avšak výslovně nestanovila, že by měl být prováděn jeden test, a druhý nikoliv.

- 129 Ze stejných důvodů Komise nebyla povinna podrobněji vysvětlit, proč kvůli stavu technického pokroku v článku 7 napadeného nařízení odložila přezkum testů energetické účinnosti a účinnosti čištění vysavače s naplněnou schránkou na prach na období za pět let.
- 130 Jak ostatně vyplývá z posouzení prvního a třetí žalobního důvodu, odůvodnění napadeného nařízení v tomto směru umožnilo žalobkyni seznámit se s úvahami Komise, a tudíž i s důvody přijatého opatření, a Tribunálu provést přezkum.
- 131 Toto posouzení nemůže zpochybnit argumentace žalobkyně týkající se přípravných prací, jež souvisí s vyjádřeními dotčených stran, včetně žalobkyně, během konzultací nebo s odůvodněním návrhu, který vedl k přijetí napadeného nařízení.
- 132 K odmítnutí této argumentace totiž postačuje uvést, že nesměruje proti napadenému aktu, nýbrž proti aktům, které předcházely jeho přijetí, takže tyto akty nelze pro účely posouzení formální legality napadeného nařízení v posuzované věci zohlednit.
- 133 Žalobkyně se nemůže účinně dovolávat ani normy Cenelec a jednotné praxe – a to i za předpokladu, že by byla prokázána – sdružení spotřebitelů nebo subjektů provádějících hodnocení, co se týče testování.
- 134 Tyto úvahy se totiž týkají legality napadeného nařízení po materiální stránce, a nikoliv jeho formální legality, takže druhý žalobní důvod, který vychází z nedostatku odůvodnění, nemohou podpořit.
- 135 Proto je třeba zamítnout druhý žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 136 Podle čl. 134 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Dyson Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. listopadu 2015.

Podpisy.